

Ο Φαρίκκης και το τραγικό σφάλμα

Μια φορά κι έναν καιρό υπήρχε κάποιος στον μακρινό βυθό ο Φαρίκκης, οι ρογείς του και τα άλλα δώδεκα αδελφία του. Ο Φαρίκκης ήταν ο μικρότερος και ο πιο σκοταδιώδης. Αυτός συνήριζε να φεύγει από τους ρογείς του σήπτε, είχε δουλειά και εργοστάσιο το δικό του βέρνο... ένα βέρνο εργοστάσιο μετρήλων. Αυτό ήταν στην ακτή και ο Φαρίκκης θύμωνε που δεν μπορούσε να δει τι έχει βέρνο. Όπως μαρτύρα αυτό κάθε βέρνο ή ήρνε σε εκείνο ελπίζονταν πως κάποιος στη μηχανή θα το εξερευνήσει.

Λέει το βέρνο πως ο Φαρίκκης ήρνε κάθε βέρνο εκεί είχε ακριβώς έναν φίλο τον Θανάση, έναν εργάτη του εργοστασίου, σήπτε συνέχεια του ήρνε κάτι να φάει, καθώς ταχαυνούσε ήρνε ήρνε. Μια βέρνο όμως ο Θανάσης είχε μαρτύρη δουλειά στο εργοστάσιο, αλλά ήρνε να δώσει και το φαγητό στον Φαρίκκη. Έτσι σταμάτησε ήρνε τη μηχανή ώστε να τον τρώει. Όπως είχε ήρνε πως αν σταματήσει τη μηχανή ήρνε από ένα βέρνο αυτή θα εκραγεί. Έτσι ήρνε κι ήρνε. Όπως ο Θανάσης τρώει τον Φαρίκκη ακούστηκε ένα **ΜΠΑΝ**. Ήταν το εργοστάσιο που εξερευνεί και σήπτε σήπτε σκοταδιώδης ήρνε το μετρήλων. Ο Θανάσης ήρνε εξαίρεση από τις φράζες που ήρνε σε αυτόν και άρχισε να τρέχει. Όταν ο Φαρίκκης αντιλήφθηκε τι ήρνε άρχισε να κολλήσει ήρνε στην οικογένειά του ήρνε της πως μια επικίνδυνη ουσία ήρνε για να σκοτώσει όλο τον βυθό. Έτσι κολλήθηκε και κολλήθηκε όλη η οικογένεια, ώσπου κολλήθηκε και κολλήθηκε. Την επόμενη βέρνο δυστυχώς ήταν όλοι νεκροί. Το μετρήλων είχε αρρώσει και αρρώσεται ήρνε 3 συνεχόμενες ήρνε σκοταδιώδης ήρνε φάρμακο. χελώνες, χταπόδι και ήρνε άλλος δολοφόνος εργοστασίου. Όπως ήρνε από αυτόν σκοτώθηκε, και ο εργάτης του εργοστασίου που δούλευαν σε εκείνο την ώρα του σφάλματος.

ΤΕΛΟΣ

B 2

11/10/2019

Εκτοννάζες πέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, εκεί που ο άνθρωπος ναός δεν μπορεί να φτάσει, ζω εδώ, ένα μικρό σαλάχι. Ο μπαμπάς μου είναι ο αρχηγός του υαζού και η λατά μου η Σασκάλα του σχαρκιού.

• Πριν λίγους μήνες, η Δημοκρατία έφτασε στον κόρφο των ανθρώπων εξέφραση ένα εγχειρίδιο και πολλοί τόνι περφέλας χύθηκαν στη θάλασσα μας. Τα υπόλοιπα φάρμακα του υαζού, άρχισαν να κάνουν παράνομα στον κρατήρα μου, λείαντας του πως πρέπει να πάρουμε δραστηριότητα για να προστατεύσουμε τον υαζό μας, καθώς είχαν πεθάνει ήδη πάρα πολλά φάρμακα άλλων υαζών σε μικρό χρονικό διάστημα.

Μετά από πολλή σκέψη, επιλέχθηκε το βήμα! Ο μπαμπάς κάλεσε όλους τους πολιτες του υαζού σε συνέλευση κι εγώ του είπα για τη λίστα που είχα βρει στο πρόβλημά μας. Θα κατέλαβε όλα τα σφραγίσματα που απορροφούν τις περφέλας κηλίδες και θα τα φέρνατε στο σελείο που χύθηκε το περφέλας. Ο μπαμπάς μου συμφώνησε μαζί μου κι έτσι μέσα σε δύο μέρες είχατε πετύχει τον στόχο μας!

Κάνω έτσι καταρίπατε να σώσουμε τον υαζό μας αλλά και την θαλάσσια ζωή. Βέβαια, τίποτα από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί αν οι άνθρωποι ήταν πιο προσεκτικοί και δεν διακινδύνευαν τη ζωή των ζωικών οργανισμών.

B₃

Ένα υγιές και ισορροπημένο οικοσύστημα βρίσκεται στον Κόλπο του Μεξικού. Οι χελώνες, όπως και όλα τα πλάσματα που ζουν εκεί, είχαν βρει τον ρυθμό τους και συνέβαλλε το καθένα με τον τρόπο του στην ισορροπία του οικοσυστήματος. Μια μέρα, κατά τη τέρη του Απριλίου 2010, ένα φρέατο πετρελαίου εξερράγη και το πετρέλαιο εξαπλώθηκε παντού στην περιοχή. Τότε, επί 87 ημέρες παρ' όλους τους κοσμοκράτες οι θαλάσσιοι οργανισμοί υπέφεραν από την πετρελαιοκηλίδα. Χιλιάδες αυγία από χελώνες μολύνονταν ενώ, οι χελώνες κορυφώνονταν γρήγοτα πετρέλαιο προσπαθώντας να επιβιώσουν. Πολλά είδη πτηνών είναι υπο εξαφάνειν και ο αριθμός των θαλασσίων χελώνων μειώθηκε σημαντικά.

Σήμερα, 9 χρόνια μετά, οι συνέπειες παραμένουν ορατές, ωστόσο το φαινόμενο έχει υποχωρήσει προς τις γύρω περιοχές.

B4

Στα βαθιά νερά ενός μεγάλης θαλάσσης
βασε ένα μικρό φαρακι ο νεφός όλα ήταν
τόσο ωραία μέσα στην θάλασσα όλα τα ψάρια
τα φυκια όλα ήταν τόσο όμορφα.

Ο νεφός ήταν τόσο ευτυχισμένος με τον πατέρα
του. Όσες μια μέρα ο νεφός είδε ένα
καράβι, το καράβι που μετέφερε το
πέτρελο το καράβι έλαθε βιάστη και
χρηθηκε στο πέτρελο. Μέρα με την
μέρα το πέτρελο όσο πιο πολύ απλωνόταν
τα ψάρια νεκροθιέαν όσο πληγένε
απλωνόταν στο και πιο πολύ όλα ήταν
ωχύνει για τον νεφός.

B5

Ανοίχτα της Κρήτης ένα εμπορικό πλοίο έπλεε βόρεια με σκοπό να χύνεται στη θάλασσα μεγάλη ποσότητα πετρελαίου για τουλάχιστον τρεις ημέρες. Δημιουργήθηκε μία τεράστια πετρελαιοκηλίδα μεγάλου που προκάλεσε σοβαρά προβλήματα στη ζωή των θαλασσιών χελωνών που ζουν στο βυθό των θαλασσών στη Κρήτη κυρίως γύρω από τις παραλίες του Περίμου. Τα πρώτα πτώματα θαλασσιών χελωνών που γεμίστηκαν στις παραλίες αυτές έκαναν μέλη οικολογικών οργανώσεων να κρούουν τον κίνδυνο του κινδύνου. Η μόλυνση των θαλασσών είναι ένα από τα σημαντικότερα οικολογικά προβλήματα. Προσδοκώμεθα ότι αν οι άνθρωποι δεν λάβουν αμέσως δράση, το μέλλον του υποθαλάσσιου πλούτου έμμεσα και μη είναι αβέβαιο.

Η μικρή φάλαινα κολυμπούσε ανέμελα σε μεγάλο βάθος στο νερό. Κολυμπούσε χορτά και ακούραστα, με αποτέλεσμα να τραβάει την προσοχή των υπόλοιπων θαλάσσιων πλασμάτων που προσπερνούσε. Κάποια στιγμή, άνοιξε το πελώριο στόμα της και άρχισε να ρουφα νερό μαζί με ψάρια, για να το φιλτράρει και ασφαλώς να φάει. Αυτή ήταν η ζωή της, κολύμπι, φιλτράρισμα και φυσικά ύπνος, αν και σκόνη και όταν κοιμόταν ήταν αναγκασμένη να κολυμνά ώστε να μην βυθιστεί στο πυθμένα της θάλασσας.

Επείτα από ώρες κολύμπι, η μικρή μας φάλαινα ένωσε μια παράξενη αίσθηση της και βείωσαν το νερό της θάλασσας. Μετά, εντελώς ξαφνικά, ακούστηκε μέχρι τον πυθμένα της θάλασσας μια εκοφαντική έκρηξη, κάνοντας τη φάλαινα μας να κουνιστεί καταθλιπτικά.

Η μικρή μας φίλη άρχισε να κολυμνά γρήγορα προς την αντίθετη κατεύθυνση, αλλά πριν χυθεί να φύγει είδε παρατηρήσει κάτι σκούρο και ογκώδες να βυθίζεται λίγα μέτρα μακριά της. Αφού πήγε να κρηφτεί σε μια σπηλιά και έμενε εκεί για αρκετές μέρες, βγήκε δολά-δολά έξω και αντί για τον χυμώδη της ωκεανό, αντίκρισε πλέον μια σκούρα μαζα υγρού.

Έχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από το συμβάν με την έκρηξη. Αν ρίξουμε μια ματιά στον ωκεανό θα διαπιστώσουμε πως παντού επικρατεί ο θάνατος. Αν πάμε λίγο πιο βαθιά θα δούμε νεκρή την μικρή μας φάλαινα, ακουμπισμένη ανάσκελα στο πυθμένα της θάλασσας.

Ο Γκάρι ήταν ένας σπάνιος και πανέμορφος λευκός καρχαρίας. Ζούσε μαζί με την οικογένεια του που κέρτιο τον Μεξικό. Ζούσαν πολλά χρόνια που θυμάται τον Μεξικό και ποτέ δεν τον είχαν αποχωρήσει. Ήταν το ιδανικό μέρος για να ζήσουν αφού η θερμοκρασία του νερού ήταν η ιδανική γι' αυτούς.

Ο Γκάρι και η οικογένεια του περνούσαν όλες μια συνθησιμένη ώρα στον θάλασσά του Μεξικού. Δηλαδή όλες μαζί πήγαιναν να βρουν τροφή για να φάνε. Καθώς κυνηγούσαν μικρότερους οργανισμούς για να φάνε τσέλιπες και τα γίδια που πληθαίνουν από το Μεξικό στη νότια Αμερική. Αφού τρέφονταν το γέυμα τους ο Γκάρι απομακρύνθηκε από τους γονείς του και πήγε να βρει τους φίλους για να παίξουν. Την ώρα που ήταν με τους φίλους του κι έπαιζε είδαν πιο θάλασσα ένα τρέντιο δεξιοτεχνολογία να έρχεται προς το μέρος τους. Ποτέ δεν είχαν ξαναδεί κάτι τόσο μεγάλο και θύμισε στην επιφάνεια για να το δουν. Το δεξιοτεχνολογία έρχεται κλπάν τους αλλά ο οδηγός δεν είχε δει ότι δε εκείνο το σημείο υπάρχει ένας τρέντιος θάλασσας. Ο Γκάρι και οι φίλοι του φοβήθηκαν. Το πλοίο δεν μπορεί να το αποφεύγει και χτύπησε τον κόλπο του Μεξικού. Έτσι ο Γκάρι, οι φίλοι του και η οικογένειά του και όλοι οι οργανισμοί πέθαναν.

Οι οδηγοί των πλοίων αυτών πρέπει να είναι πιο προσεκτικοί όταν μεταφέρουν υλικά που μπορεί να παύσει την ζωή σε χιλιάδες θαλάσσιους οργανισμούς.

14/10/2019

B8

«ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΑΘΑΡΕΣ ΘΑΛΑΣΣΕΣ ΚΑΙ ΖΩΟΥΝΤΕΣ ΤΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ».

Την 1η Σεπτεμβρίου 2018, ξημερώματα Κυριακής συνβίωσαν κοντά στην Σαλαμίνα ένα δεξαμενόπλοιο. Το δεξαμενόπλοιο περιείχε βαρύ πετρέλαιο και δημιούργησε μία τεράστια πετρελαιοκηλίδα που μπορούσε να κινείται και κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Η καταστροφή για την θαλάσσια ζωή αναπόδραστο καθώς πολλοί θαλάσσιοι οργανισμοί του Σαρωνικού πέθαναν.

Το πετρέλαιο εμποδίζει τις ανταλλαγές μεταξύ νερού και ατμοσφαιρικού αέρα, μειώνει την αναέμηση του νερού με το οξυγόνο και εμποδίζει τις ακτίνες του ήλιου να εισχωρήσουν βαθιά στη θάλασσα ώστε να υπάρξει φωτοσύνθεση στους οργανισμούς που το έχουν ανάγκη. Έτσι οι θαλάσσιοι οργανισμοί πεθαίνουν. Επίσης η πίσσα που εκβάλλεται στις παραλίες καταστρέφει τους φυτικούς και ζωικούς οργανισμούς που χρειάζονται πολλά χρόνια για να αποκατασταθούν.

Πολλοί θεωρούν αυτό το θέμα δευτερεύον είναι όμως ανάγκη να ξυσηκνωθούμε όλοι ώστε τα κράτη να ασχοληθούν με τη Σιδωση της θάλασσας από τις πετρελαιοκηλίδες.
ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΥΝΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ!!!

Bq

• Ένα καράβι μου κουβαλούσε
• πετρελαιο είχε όλο ροή όποτε
• άκλινά πετρελαίου ξεχώνηκαν
• στην θάλασα, μόθηκαν ένα
• μεγάλο κομμάτι της και
• μαζί με αυτήν μόθηκαν
• και ζωικούς οργανισμούς
• όπως τα καλαμάρια ή χελόν
• νες και πολλά αυτοί έκανε
• κακό όχι μόνο στους φαρα
• όδες ή όπιοι δεν μπορούσαν
• να πουλήσουν μοτσομένα,
• φάρια αλλά έκανε κακό
• και στην τροφή ή άδυσσε
• όα το. πετρελαιο εξαπώ
•θηκε και έκανε 3 μήνες
• να εξαλειφθεί από την θάλα
• σσα και πέντε μήνες για
• να σταματήσουν να ητάρχο
• ν μόλωση ή οργανισμό.

Ήταν 20 Απριλίου 2010 κι ο Πάνος ο αργυροπελεκάνος έκανε την καθημερινή του πρωινή περπάτημα στο Μεξικό και μάλιστα στα Δέλτα του ποταμού Μισισσιππή που ήταν το αγαπημένο του μέρος. Με τα δυνατά φτερά του έσπρωξε τον αέρα ενώ συγχρόνως το βλέμμα του έψαχνε από ψηλά να εστιάσει το πρωινό του δείπνο, ένα λαχταριστό ψάρι, ήταν ο αγαπημένος του μεζέ. Έτσι κι έγινε, ξαφνικά ανοίγει το τεράστιο στόμα του και χράπ! άρπαξε ένα θυαλιότερο ψάρι.

Με χερμάς σκορπάει και συνδυάζει στις εμβολές του ποταμού, εκεί συναντάσε καθημερινά, αργυροπελεκάνοι, χέλια, θαλασσοπούδια, θαλασσοί χελώνες και φουγκά τον Τζέρι το έμπητο δελφίνι. Πράγματι, ήταν όλοι εκεί και τον περίμεναν για την πρωινή κουρένια τους, κάθε μέρα είχα εόσα πολλά να πούν από τα καζάνια τους.

Ήσυχνη ενώ απολάμβαναν την ηρέμια του τοπίου ένας τρομερός ήχος ταίριζε την ησυχία τους. Τα ψάρια βούτηξαν στο νερό ενώ τα πουλιά έκοψαν εντυχήσαν στον ουρανό. Ο Πάνος σαν πιο γενναίος και περήφανος αρλούε να πετά δυνατά για να δει τι τρώει. Ενώ χτυπούσε τα φτερούγες του μια φλογερή μπαλί φαίνεται στον ουρανό από τη θάλασσα. Φοβήθηκε, ένιωσε τον αέρα να του βεβαιώνει επ' κίνδυνου τα φτερά, δεν πλησίασε.

Η επόμενη μέρα ήταν διαφορετική, μια αναστάσιμη επικρατούσε στην ατμόσφαιρα, ο αέρας είχε μια παράξενη μυρωδιά και ήταν καυτός. Εκέφτηκε να μην βιαστεί να πάει στους φίλους του και να αμείψει για λίγες μέρες την καθημερινότητά του.

Έτσι το επόμενο πρωί, αποφασιστικός ξεκίνησε τη ρόζα του ενώ πετούσε, διαπίστωσε από ψηλά ένα πελώριο

μαύρο παχύρευστο υγρό στις οχθές του ποταμού. Όσο ψηλά κι αν πετούσε ~~από~~ ~~απ~~ εξακολουθούσε να βλέπει αυτή τη θλιβερή εικόνα. Με δυσκολία έφτασε στις ακτές της Λουιζιάνα αλλά και εκεί το ίδιο χάλι.

Γρόμαζε! Μεταφε χλωμά και άκουσε τους ανθρώπων να μιλούν για μια πετρελαιοκηλίδα. Τι τέρας είναι αυτό σκέφτηκε. Άκουσε πως είναι αχόρεστο και κακαί, πετρώ, δηλητηριώδες, στεγνό, αέρα και ανθρώπους. Το μυαλό του πήγε στους φίλους του. Με όση δύναμη του απέμεινε χύρισε πίσω, στις οχθές του Μισισσιππή.

Η εικόνα ήταν σοκαριστική, τα ψάρια επέπλεαν στην επιφάνεια του νερού, νεκρά. Οι χελώνες είχαν κολλήσει και δεν μπορούσαν να κινηθούν από αυτό το τέρμα που συ είχε αγκυλωθεί. Τα άλλα πουλιά είχαν εδαλωστεί στη στεριά, αφού το τέρμα είχε λερώσει, τόσο τα φτερά τους που ήταν βαριά και το χειρότερο, ο Τζέρι ήταν στα δίχτυα κάποιων ανθρώπων που προσπαθούσαν να τον καθαρίσουν. Όσο, ακούστηκε η φωνή του Τζέρι:

Πάνο, φύγε μακριά! Τρέξε να σωθεί. Οι φίλοι μας χάθηκαν. Ο Πάνος με πολύ πόνο χαιρέτησε το αγαπημένο του μέρος του, άδελφους φίλους του και με ένα δυνατό πταύγμα στον ουρανό έφυγε φωνάζοντας:

Τι σου κάνεις τέρας!!! Θα σε εκδικηθώ πετρελαιοκηλίδα αα... εδώ ήταν το σπίτι μας!

13-10-2018

"Μια επικείμενη καταστροφή"

Ο Νέμο μαζί με τη φίλη του τη Νεόρι, αποφασίζουν να πάνε μία εκδρομή για να μάθουν για τα υπόλοιπα ζώα και φυτά της βλάστηας, εξερευνώντας το βυθό. Καθυμηνώντας συνάντησαν την Λιώνα, τη Χελώνα και αποφάσισαν να την πάρουν στην παρέα τους και να συνεχίσουν την εξερεύνηση. Καθώς πληθαίνουν είδαν ένα κοπάδι από σαρκίδια και αργότερα έμαθαν ότι μετανάστεύουν στην πατρίδα την οποία γεννήθηκαν. Επίσης, έμαθαν ότι τα χταπόδια βγαίνουν μερικοί για να προστατευτούν από τους εχθρούς τους. Είδαν ακόμα τα δελφίνια να πηδάνε έξω από το νερό και έμαθαν ότι κερδίζουν ενέργεια για την μετακίνησή τους. Ανάσκη πληθαίνουν πιο συχνά απ' ό,τι μέσα στο νερό. Τέλος, αποφάσισαν να παίξουν ένα παιχνίδι, στο οποίο θα έπρεπε κάποιος να βρει τα περισσότερα κοχύλια για να γίνει αρχηγός της παρέας κι όλοι να τον ακολούθουν. Το βράδυ μετά από ό,τι τις εμπειρίες που αποκόμισαν, κοιμήθηκαν ευτυχισμένοι.

Το επόμενο πρωί, όλος ο βυθός ζύγνησε από μια περίεργη μυρωδιά, ότι ασφυκτούν. Μόλις άνοιξαν τα μάτια τους, μια περίεργη μαυρίδα εξαπλωνόταν παντού. Ο Νέμο ξεκινάει να φάει τους φίλους του για να δουν τι συμβαίνει και πως πρέπει να αντιδράσουν για να σωθούν αυτοί και όλος ο βυθός. Αυστηρώς, δεν πρόλαβαν γιατί ένα-ένα τα ψάρια έπαθαν δύσπνοια και πέθαναν. Κανείς δεν φανταζόταν το τραγικό αυτό τέλος.

B12

Φλιξ το Αγγελόψαρο

Ο Φλιξ ζούσε στον βυθό μαζί με τα υπόλοιπα αγγελόψαρα στο κοπάδι. Εφαγαν όλοι μαζί για τροφή και στέγη. Κάθε μέρα ο Φλιξ με τη παρέα του παίζαν χύρω από τα πολύχρωμα κοράλλια καταφέρναν να επιβιώσει παρόλες τις μικρές καθημερινές δυσκολίες. Όλα ήταν φυσιολογικά μέχρι που μια μέρα ένα απάισιο ατύχημα έγινε στην περιοχή. Ένα πετρέλαιοφορο έπιασε φωτιά ως αποτέλεσμα το πετρέλαιο να ρυπάνει την θάλασσα. Όσο όμως πέρναγε ο καιρός τα πράγματα χίνονταν χειρότερα. Πολλά ψάρια από το κοπάδι του Φλιξ όπως και άλλοι θαλασσινοί οργανισμοί δεν κατάφεραν να επιβιώσουν. Η πιθανότητα να βρουν τροφή ήταν μικρή και δύσκολη. Ο Φλιξ αρρωστήσε και με δυσκολία επιβίωσε. Αφού πέρασε πολύς καιρός τα πράγματα άρχισαν να χίνονται καλύτερα χωρίς όμως να μην υπάρχουν προβλήματα.

Μια καλοκαιριάτικη μέρα σε ένα μικρό
 βυθισμένο καράβι βούσε η Νεάντα μαζί
 με την οικογένειά της. Η Νεάντα πήγαινε
 σχολείο μαζί με τις άλλες χελωνιτσές. Η
 καλοεπρή της γιάνη ήταν η Πούσι. Κάνανε
 πολύ παρέα. Οι μέρες κυλούσαν γρήγορα.
 Η Νεάντα είχε 13 χρονών. Ένα κρύο πρωινό
 που η Νεάντα πήγαινε σχολείο είδε ένα μαύρο
 σύννεφο. Ήρεξε την μητέρα της και της είπε πως
 είναι περφέλαιο. Αυτή δεν το κατάλαβε όμως η μάνα της
 της είπε να μην βγει από το σπίτι. Η Νεάντα θύκε για
 να πάει να το πει στην γιάνη της. Όπως προχωρούσε ξαφνικά
 δεν μπορούσε να πάρει ανάσες ούτε μπορούσε να κομπήσει
 βρέθηκε στον πάτο της θαλάσσης. Δεν γινόταν ότι είναι
 χελώνα γιατί είχε μαύρισι. Η Νεάντα προσπάθησε να βγει
 έξω και να πει στην αμμή ευτυχώς εκεί υπήρχαν περικοί
 άνθρωποι που την βοήθησαν και έγινε καλά. Όμως επειδή
 είχε πολύ περφέλαιο πάνω της δεν μπορούσε να κομπήσει καλά,
 όμως θα γινόταν καλά. Η μητέρα της την περιέφνε και έβλεπε κάθε
 μέρα από το παράθυρο. Ξαφνικά θύκει την κόρη της και μόλις
 πήγε στο σπίτι την έβαλε στα Σέρρα. Της τα έβγαλε όλα
 και υποσχέθηκε ότι θα την ακούει από δω και πέρα. Η Νεάντα
 πείστηκε όμως μετά από ένα χρόνο της θαλάσσης έζησαν η Νεάντα

B14

74/10/19

Μια μέρα ενώ τα παιδιά είχαν πάει σχολείο και περίτταν το μυαλό του μεχνώσε, ένα γαλινό πλάσμα της θάλασσας ο Ροφούλης μαθαίνει να κολυμνάει δίπλα στην οικογένεια των ροφών.

- Τι ομορφά που είναι; σκεφτόταν << το νερό με πληθαίνει όπου θέλω.

Μην απομακρύνεται του φωνάζει η μητέρα του μέσα στο βυθό είχε πολλά ψάρια και από αυτά υπερχάνονταν εκείνα που δυσκολεύονταν να κολυμήσουν τρεχόρα. Ο Ροφούλης όμως τώρα μαθαίνει τη ζωή της θάλασσας και χαίρεται το καθένα μικρό που τον παρείχε το φίκρο της σουπιάς ο μελανής και έφταναν γακφία κολυμλώντας και έφταναν στα Ξεβαφά. Εκεί χτυπήσαν τσιγκλεντία ελιφανία ο Ροφούλης τα έχασε ο μικρός μελανής ταραχτήκε. Πάχκε να φωνάζει φωνάζει. Ο Ροφούλης το πήρε ατάλια και τότε συζητήθηκε ένα δυνατό κρότο. Ήχηθηκε ένα κύμα που αναποσύρισε τα δύο ψάρια τότε το νερό από γρήσε έδινε κοκκίνο τότε τα δύο ψάρια δεν

μπορούσαν να αναβούν και τα μαύρα του ήταν άσπρα. Πέσαν τρεις γρήσε που ο Ροφούλης ήταν στην ενστική σήσι η ταφός κυρία φάλενα δεν του έδινε πολλές γήρες ζωή. Οφως μετά από ένα χρόνο ο βγήκε ζωντανός από τη προσευχή των συσάνων και γρήσε βγήκε από το νοσοκομείο πήγε στη θάλασσα και έβινε γρήσε τι μέτα << καθαρεύ θάλασσα >> αλλά το μόνο κακό ήταν ότι ο Ροφούλης ήταν αναπηρός και νεκρός ο μελανής.

Ήταν μετέωρα, φίλοι μας πληροφορήσαν ότι
 πλοίο δυσμενέθηκε με έναν ύδατο στην σπείρα
 είπαν ~~πως~~ πως απελευθερώθηκε υπερβολικά πολύ
~~πέρασε~~ πετρέλαιο. Πέρασαν ώρες και μέρες
 δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Άντασαν
 ελπίες και βήματα αλλά το κακό ήταν
 μεγάλο. Τα ναυία την περιοχή πέρασαν και
 ελπίσαν σε βοήθεια θάλασσας. Συγγενείς μας
 ενυδρίδες πάλεβαν για την ζωή τους, ~~αλλά~~
 να κατέφευγαν να επιβιώσουν. Άρρε σε έβρα
 μετά από έναν βήμα, φύγαμε με την οικογένειά μας
 λίγο πιο μακριά αλλά το πετρέλαιο ήταν παρόν.
 Έπρεπε να βρούμε έξω από την θάλασσα αλλά
 μας ήταν δύσκολο να κολυμήσουμε με τόσο
 πετρέλαιο. Η διαίτα που κατασκευάστηκε και
 ξεψύχισε λίγο πριν την σειρά. Δεν υπήρχε
 τίποτα να φάμε ~~πια~~. Προσπαθού να κολυμήσω
 αλλά είχε σπαστεί γυνή και τα κυματάκια. Ήταν
 θλιβερό και άδικο να βλέπεις το μέρος
 όπου βρέθηκαν να καταστρέφεται και η
 οικογένειά σου να πεθαίνει. Άρρε μετά
 ακούσαμε φιλίες - φωνές ανθρώπων, Τρομοκρατική
 δεν ήξερα τι θα βρω κάτω. Εφάρσα κοντά μας.
 Δεν είδα καθαρά τι κρατούσαν, τα καμιά και
~~ήταν~~ τότε πανούσαν τα εβλεπόμενα θόρα
 ήταν ταπεινή και ευνοία αδελφή. Με δέχτηκαν

με έβαλαν σε ένα κλουβί, μας μετέφεραν,
 μας μετέφεραν σε ένα μέρος με πολλούς
 ανθρώπους. Με ~~παρα~~ ακούμπησαν σε έναν
 παγκό να να με καθύρισαν, με κρατούσαν
 2 άτομα για να μην φύγω. Η αλήθεια είναι
 ότι προσπάθησα να φύγω και δύο φορές
 αλλά δεν πέτυχε. Τέλος αφού με καθύρισαν
 με σε ένα μέρος που είχε νερό για να
 κολυμήσω και μέρος για να καθίσω, με τήσαν.
 Έπειτα από κάποιο ώρα έφεραν και τα
 αδέρφια μου, έβριον, χαρούμενη, ~~αλλά~~
~~αλλά~~ ~~αλλά~~ ~~αλλά~~ ~~αλλά~~
 μου αφήσαν σε ασφαλές μέρος όπου μπορούσε
 να βρισκόμαστε κοντά μας και τροφή μας, να
 φεύγαμε οικογένειες και να γινάμε ευτυχισμένοι.
 Πέρασαν 9 χρόνια από τότε και διατηρούμε
 την ισορροπία σε εμάς μας.

B₁₆

Κάτω από την θάλασσα... πολύ κάτω από την θάλασσα
ζει και βασιλεύει ο μπόρη σφουχαρακός και η παρέα
του, ο πατρικ, ο καλαμάρης, η σάνευ και πολλοί άλλοι.

Αλλά δυστυχώς η μοίρα τους έπαιξε δυστυχώς ασχημο
παιχνίδι. Πάνω από την θάλασσα στις ακτές του Μεξικού
ένα εργοστάσιο με πετρέλαιο όπου λειτουργούσε κανονικά
αλλά μια μέρα το κακό έγινε... το εργοστάσιο κατεστρα-
φηκε και όλο το πετρέλαιο χύθηκε στα νερά. Μέρα
με την μέρα εξαπλωνόσαν ραγδαία και κατέστρεφε όλο
και περισσότερο την θάλασσα της, "τα σπίζια", τα ψάρια
και ότι ζούσε εκεί μέσα. Το πετρέλαιο άρχισε να
μαγειρεύει όλο και πιο πολύ προς τις ακτές του
Μεξικού. Άνθρωποι έξω από το νερό προσπαθούσαν
να αφαιρέσουν όλο και περισσότερο πετρέλαιο
αλλά ματαιά το εργοστάσιο κατέστρεψε όλη την
θάλασσα της.

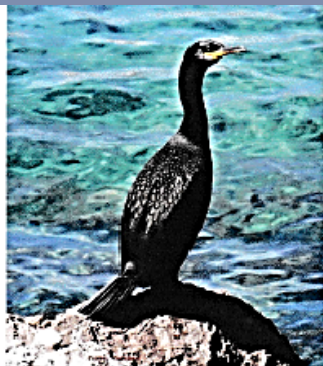
Μια μέρα αρρώει για να αφήσω όλα

Μια νέα μέρα ξημερώνει στον Βυθό του Μπικίνι και ο Μπλουτ συμπληρώνει τον Πάτρικ είναι έτοιμοι να ξεκινήσουν την νέα τους περιπέτεια. Αρριζόνια έτοιμοι και οι δύο από τα σπινίτια τους, με τόπο συναντήσεώς τους το εστιατόριο του κύριου Καβαίρη. Αποφασίζουν και οι δύο πως η σημερινή τους μέρα, θα ξεκινήσει από το κυνήγι μεδούσας για αυτό είναι προετοιμασμένοι κατάλληλα. Οι δύο φίλοι αρχίζουν να ψάχνουν ανέμελοι για να βρουν τις μεδούσες. Αυτή τη φορά το έταβρο του νικητή, θα είναι ένα ξεχωριστό μπουφάν από το εστιατόριο του κύριου Καβαίρη, του αγαπητού καβαρά. Ο χαζοχέλης Πάτρικ στην προσπάθειά του να πιάσει μια ζωύφια πιάσει κόκκο και οι δύο φίλοι αρχίζουν να γέλουν περνώντας τις μέρες τους ο Μπλουτ και ο Πάτρικ. Μόλις βράδυσε ο Πάτρικ πήγαινε σπίτι του να κοιμηθεί και ο Μπλουτ να τρώει το καζουκίδι του, του Πάτρικ, που είναι σαρδανάρι.

Το επόμενο πρωί όλοι οι κάτοικοι του Βυθό ξυπνούν από τις δυνατές σειρήνες της πόλης. Ο κύριος Καβαίρης αρχίζει να γυαλίζει πως ένα μαύρο σκάφος βρόντουν από πάνω του. Η Σάρη, η φίλη του Μπλουτ και του Πάτρικ, τους ψάχνει παντού, για να τους μπει για αυτό που συμβαίνει στην πόλη τους. Αφού το ξυπνάει και τους δύο, τους παίρνει σπίτι της για να δουν τι θα κάνουν. Μετά από λίγη ώρα αρχίζουν όλοι τα φάρια να ξεφυτρών σε όλο το εστιατόριο. Οι τρεις φίλοι, μόλις αντικρίσουν αυτή την σκηνή τρέχουν να τους βοηθήσει ο κος αρχίζουν να διασκεδάζουν στην αυλή τους. Ύστερα από λίγη ώρα ο Βυθός του μπικίνι ήταν τοποθεσία και το ταχυπρόσωπο είχε κυριαρχήσει πάνω.

Then

Βουτιά στα «μαύρα...»

Στους βράχους του Αιγαίου πελάγους ζούσε κάποτε ένας θαλασσοκόρακας που τον έλεγαν Αρέστο γιατί άρεσε πολύ... Ήταν ένα όμορφο πουλί που έμοιαζε με παγόνι. Είχε μαύρα φτερά, ψηλό λαιμό, λεπτό κιτρινόμαυρο ράμφος, μακριά ουρά και βλέμμα παρατηρητικό. Μπορούσε να κάθεται με τις ώρες στο βράχο και να αγναντεύει στο πέλαγος αναζητώντας την τροφή του.

Ξαφνικά πείνασε κι έκανε βουτιά στο νερό για να ψαρέψει την τροφή του. Μια έντονη μυρωδιά τον απώθησε προς στιγμή να πέσει στο νερό αλλά η πείνα του ήταν μεγάλη και δεν τον ένοιαζε. Όμως κατά την κατάδυση αισθάνθηκε τα υπέροχα φτερά του πολύ βαριά και τα κινούσε με δυσκολία. Κατάλαβε ότι κάτι δυσάρεστο θα του συμβεί και προσπάθησε να βγει έξω αλλά δεν μπορούσε να πετάξει. (Δυο μέρες πριν ένα αγκυροβολημένο δεξαμενόπλοιο που μετέφερε πετρέλαιο ανοιχτά του Σαρωνικού βυθίστηκε με αποτέλεσμα μεγάλη ποσότητα πετρελαίου να χυθεί στη θάλασσα.)

Έμεινε αρκετές ώρες στο νερό χωρίς να μπορεί να κάνει κάτι. Ένωθε στενοχωρημένος και φοβισμένος γιατί καταλάβαινε ότι κάτι κακό έχει συμβεί, αφού γύρω του έβλεπε πολλά νεκρά ψάρια βουτηγμένα στο πετρέλαιο. Πίστευε ότι δεν θα καταφέρει, άλλωστε πεινούσε και πολύ. Ένωθε και πολλή μοναξιά γιατί κανένας από το είδος του δεν βρισκόταν γύρω για να τον βοηθήσει.

Όλη τη νύχτα τον παράσερνε το κύμα από δω κι από κει ώσπου τα ξημερώματα άκουσε ήχους από μηχανές καϊκιών. Φοβήθηκε ότι κάτι χειρότερο θα του συμβεί και περισσότερο τρομοκρατήθηκε όταν ένωσε να εγκλωβίζεται στα μικρά δίχτυα μιας απόχης και να σγκώνεται ψηλά.

Οι ψαράδες μιλούσαν για κάποια καταστροφή, η οποία θα είχε μεγάλες επιπτώσεις στο οικοσύστημα και στις ζωές τους, αφού δε θα μπορούσαν να ψαρεύουν πια ελεύθερα στην περιοχή. Επίσης λυπόταναν που γύρω τους έβλεπαν νεκρά ψάρια και πουλιά αλλά χάρηκαν

κιάλας που είδαν ότι μέσα σε αυτή την καταστροφή ένα θαλασσοπούλι, ο Αρέστος, θα μπορούσε να σωθεί.

Του έδωσαν αμέσως τροφή και νερό καθώς τον είδαν εξαντλημένο και τον έβγαλαν αμέσως στην ακτή, όπου μια ομάδα περιβαλλοντολόγων τον πήραν μαζί τους και τον πήγαν στο ιατρείο τους. Ο Αρέστος ένωθε τώρα πιο δυνατός αλλά ήταν ακόμα τρομαγμένος γιατί δεν ήξερε πού τον πηγαίνουν. Όμως ένωσε τη ζεστασιά και τη φροντίδα των ανθρώπων και είχε την ελπίδα ότι θα ξαναπετάξει.

Μόλις οι ειδικοί τον καθάρισαν από το πετρέλαιο είδαν ότι το δέρμα του είχε σημαντικό έγκαυμα και ότι τα φτερά του είχαν τραυματιστεί. Παρόλο που πονούσε από τα γιατροσόφια των γιατρών ένωθε καλά, γιατί μαζί του ήταν κι άλλα πουλιά, τα οποία έκανε φίλους και κουβέντιαζαν μαζί τις περιπέτειές τους.

Τον κράτησαν αρκετό διάστημα μέχρι να αναρρώσει. Παρά τη φροντίδα που είχε ανυπομονούσε να βρεθεί πάλι ελεύθερος στους βράχους του. Αυτό πραγματοποιήθηκε μετ' από κάποιους μήνες, όταν οι γιατροί είδαν ότι πια είναι δυνατός και μπορεί να πετάξει.

Σήμερα, μετά από εννιά χρόνια, θυμάται την δυσάρεστη περιπέτειά του αφού του έχουν μείνει κάποιοι πόνοι στα φτερά του. Επίσης νιώθει φόβο κάθε φορά που προσπαθεί να βουτήξει στη θάλασσα. Έχει γίνει τώρα πιο παρατηρητικός και πιο προσεκτικός όταν μυρίζει κάτι που του θυμίζει πετρέλαιο. Και αυτή του την περιπέτεια τη διηγείται στα παιδιά του και στους φίλους του.

Αυτό που θα ήθελε να πει ο Αρέστος σε όλους τους ανθρώπους είναι να μη ρυπαίνουν τη θάλασσα γιατί είναι πηγή ζωής και σημαντικό μέρος του οικοσυστήματος.

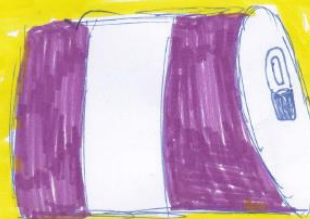
1 XPONO META..

Πετραίλοκυλίδα

A original story

(Εχχορ Valdez Alaska 1989)

...πὸν θῆκερὰ θὰ σὰς πω τὴν
τορία μου. Με λένε Χέρι.
...ὅταν ἦμουν μικρὸς ζούσα
...στὴν θάλασσα τῆς Ἀμερικής.

Ζούσα με τον αδελφό
μου και την μητέρα
μου

...και γενικά ἔκανα
...ὅτι κάνει ένα ψάρι

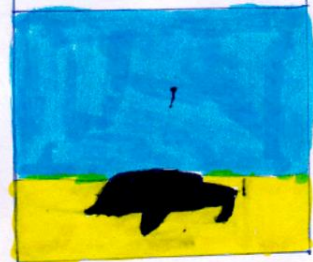
...ἔχειρὶ που μια μέρα ἔ-
να μαύρο νέφος ἦρθε
στο σπίτι μου

...αὐτὸ το υγρὸ θιώτωθε
...φίλους...

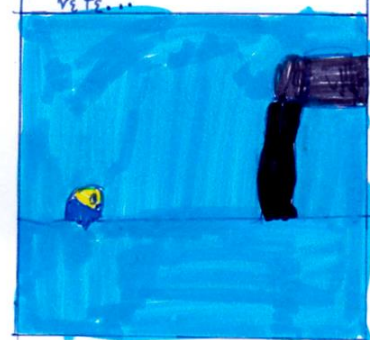
Πουλιά...

...και κάποιας φορές
και ανθρώπους

...Αλλά με τον καιρὸ το
πετρέλαιο συνεχίζον να χύ-
νετε...

...Αλλά χάρις τοῦ ανθρώπου
το υγρὸ αρχίσε να χάνετ

...Ἡα εἰκόμα υπάρχουν
δημάδια...

...Πόσο χρήσιμα
μεγαλώνουν...

Κάποτε στις ακτές της Λουιζιάνα ζούσε ο μικρός Γουίλη με την οικογένεια του. Ο Γουίλη ήταν ένα όμορφο και παιχνιδιάρικο δελφίνι όπου του άρεσε να κάνει παρέα με τους ανθρώπους.

Η Λουιζιάνα είναι μια πολιτεία της ΗΠΑ, όπου πριν από εννέα χρόνια λειτουργούσε μια εξέδρα με την μεγαλύτερη γεώτρηση πετρελαίου, με βάθος 10.000μέτρα. Επάνω στην εξέδρα εργάζονταν πολύ άνθρωποι και ο Γουίλη βρήκε την ευκαιρία να ξεφύγει από την οικογένεια του και να πλησιάσει κοντά.

Του άρεσε να παρακολουθεί τις εργασίες και να παρατηρεί την γεώτρηση. Έκανε φιγούρες και βουτιές στο νερό για να προκαλέσει τους ανθρώπους να παίξουν μαζί του.

Όμως μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα η εξέδρα τυλίχθηκε στις φλόγες και εκρήγνυται εκτοξεύοντας μια φλογερή μπάλα σε έκταση 64 χιλιομέτρων. Το πετρέλαιο εξαπλώθηκε παντού και δημιουργήθηκε μεγάλο πρόβλημα στην χλωρίδα και την πανίδα της περιοχής.

Ο μικρός Γουίλη βρέθηκε ξαφνικά να κολυμπάει ανάμεσα σε μια τεράστια κηλίδα πετρελαίου και αμέσως έχασε της αισθήσεις του. Η πετρελαιοκηλίδα προκάλεσε τεράστια μόλυνση των υδάτων και τα ψάρια που κολυμπούσαν εκεί γύρω ήταν νεκρά. Τα πουλιά που πετούσαν εκείνη την στιγμή έπεφταν αναίσθητα .Η καταστροφή είχε ξεκινήσει.

Αμέσως κινητοποιήθηκε η Ακτοφυλακή προσπαθώντας να σώσει ότι μπορούσε πριν εξαπλωθεί παντού το πετρέλαιο. Όμως το κακό είχε γίνει, το μέγεθος της πετρελαιοκηλίδας είχε φτάσει τα 180.000 χλμ. και επικράτησε 3 ολόκληρους μήνες.

Για το επόμενο χρονικό διάστημα η συχνότητα θανάτου των ψαριών και των πουλιών μετά την διαρροή είχε αυξηθεί. Μετά από καθαρισμούς και ειδικά εργαλεία που απορροφούσαν το πετρέλαιο από την ακτή η μόλυνση των υδάτων φαίνεται να μην έχει αποκατασταθεί πλήρως.